Dosarul nr.1r-185/25
(1-21165728-02-1r-17022025)
Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Judecător: Stambol Tudor

D E C I Z I E
în numele Legii

8 iulie 2025 mun. Chişinău

Colegiul penal al Curţii de Apel Centru,
în componența:
Preşedintele şedinţei de judecată, judecător Ion Bulhac
Judecători Marcel Popescu și Svetlana Vîșcu

a examinat în ordine de recurs, în lipsa participanților la proces, recursul avocatului Nemerenco Dumitru în numele inculpatului Catan Victor *****, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22.01.2025, în cauza penală de învinuire a lui:

Catan Victor ***,** născut la *****, IDNP ***** domiciliat în *****cetățean al Republicii Moldova, studii gimnaziale, nesupus militar, celibatar, neangajat în câmpul muncii, fără persoane la întreținere, cu antecedente penale nestinse,-

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2), lit. f) Cod penal al RM.

Cauză judecată conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de examinare a cauzei:
--în prima instanță: *21.03.2024 – 22.01.2025;*
--în instanța de recurs: *17.02.2025 – 8.07.2025;*

Asupra recursului declarat de avocatul Nemerenco Dumitru în numele inculpatului Catan Victor *****, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22.01.2025, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22.01.2025, Catan Victor ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. e) Cod penal al RM și în baza acestei legi, prin aplicarea art. art. 79, 80^1 alin. (1) Cod penal al RM, art. 364^1 Cod de procedură penală al RM, s-a stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei s-a dispus a fi calculat din data punerii în executare a sentinței.

Corpul delict: telefonul mobil de model „Samsung Galaxy A10" care a fost restituit pentru păstrare reprezentantului legal al părții vătămate Vacarenco Nina conform ordonanței privind restituirea obiectului către proprietar din 29.09.2021 și a recipisei - după intrarea sentinței în vigoare, s-a dispus a fi lăsat în proprietatea acesteia.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Catan Victor *****, în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 448 lei, ca plată pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 202102P1974 din 14.07.2021.

În privința lui Catan Victor ***** s-a aplicat măsura preventivă sub formă de arest preventiv până la intrarea în vigoare a prezentei sentințe.

Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, Catan Victor *****, dându-și seama dc caracterul prejudiciatul al faptei sale, realizând consecințele acțiunilor intenționate, acționând în detrimentul normelor imperative stabilite de legislația penală, la data de 13.07.2020, aproximativ la ora 13:50 min., în timp ce se aflau în preajma lacului „La Izvor" de pe ***** mun. Chișinău, aplicând violența nepericuloasă pentru viața și sănătate față de numitul Vacarenco Igor, i-a sustras în mod deschis un telefon mobil de model „Samsung Galaxy A10" cu nr. de IMEI: *****, în care se afla cartela SIM cu nr. 067224245 la preț de 3034 lei. Astfel, cauzându-i victimei un prejudiciu material considerabil.

Astfel, instanța de judecată a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Catan Victor ***** a comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2), lit. e) Cod penal al RM, individualizată prin „*jaf, adică sustragerea în mod deschis a bunurilor altei persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei*."

Nefiind de acord cu sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22.01.2025, la data de 03.02.2025, în termen, avocatul Nemerenco Dumitru în numele inculpatului Catan Victor ** a declarat recurs***, prin care a solicitat casare hotărârea primei instanțe parțial, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care Catan Victor să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 187 alin.(1) Codul penal al RM și a-i aplica o pedeapsă de 1 an și 6 luni închisoare, cu liberarea de răspundere penală, pe motiv că, din ziua săvârșirii infracțiunii a expirat termenul de prescripție.

În motivarea recursului, s-a invocat că, în ședința de judecată, inculpatul a înaintat o cerere conform art. 364/1 Cod de procedură penală al RM, privind

examinarea cauzei pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, așa cum recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, nu solicită administrarea de noi probe și nu are careva obiecții asupra probelor. Din probele administrate rezultă că fapta inculpatului este stabilită și sânt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse. Acuzatorul de stat, apărătorul și inculpatul au solicitat admiterea cererii, iar cererea a fost acceptată de instanță.

Indică că, prejudiciul material invocat de către partea vătămată este în sumă de 3 034 lei. Pe cale de consecință a modificărilor operate în lege, acțiunile învinuitului urmau a fi recalificate din art. 187 alin. (2) lit. f), în art. 187 alin.(1) Cod penal al RM, menționând că, o nouă învinuire în cadrul examinării cauzei la etapa judecării cauzei în instanța de judecată nu a parvenit, acuzatorul de stat solicitând la etapa dezbaterilor judiciare recalificarea infracțiunii din art. 187 alin. (2) lit. f), în art. 187 alin.(1) Cod penal al RM.

Susține avocatul că, învinuitul la data 02 octombrie 2024 a înaintat o cerere 364/1 CPP al RM, privind examinarea cauzei pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, cererea fiind scrisă personal prin înscris autentic, prin care a indicat că recunoaște săvîrșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală și anume în sensul învinuirii formulate conform art. 187 alin.(2) lit. f) Cod penal al RM. Reieșind din faptul că o nouă învinuire până la data de 02 octombrie 2024 în sensul agravării și/sau recalificării faptei nu a parvenit, instanța nu putea să depășească în cadrul judecării cauzei limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, deoarece contravine prevederilor art. 325 alin.(2) CPP al RM, care stipulează expres că ”...Modificarea învinuirii în sensul agravării situației inculpatului se admite numai în cazurile și în condițiile prevăzute de prezentul cod.”

Reiterează că, o modificare a învinuirii în sensul agravării situației inculpatului se admite numai în cazurile și în condițiile prevăzute la art. 326 CPP al RM.

Consideră că, instanța a depășit limitele judecării cauzei, a învinuirii formulate în rechizitoriu, a agravat situația inculpatului și a încălcat dreptul lui la apărare prin faptul că a recalificat fapta imputată în rechizitoriu din art. 187 alin. (2) lit. f) în art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal al RM.

Mai indică că, Catan Victor la data săvârșirii infracțiunii era minor, respectiv la caz sunt aplicabile prevederile art. 60 alin.(1) Cod penal al RM, persoana urmând a fi liberată de răspundere penală, pe motiv că din ziua săvârșirii infracțiunii a expirat termenul de 2 ani și 6 luni pentru infracțiune prevăzută la art. 187 alin.(1) Cod penal al RM.

Procedura de notificare a părților a fost executată.

În conformitate cu art. 3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin

Legea nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional”, în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art. 447 alin.(1), (2) Cod de Procedură Penală (în redacția Legii nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional”, în vigoare din 22.08.2023), Colegiul Penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Astfel, procurorul, avocatul, și inculpatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe.

Respectiv, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art. 391 Cod de procedură penală, privind citarea participanților la proces, și ținând cont de faptul că, spața deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

*Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curţii de Apel Centru consideră necesar de a respinge recursul avocatului Nemerenco Dumitru în numele inculpatului Catan Victor *****, declarat împotriva sentinţei Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 22.01.2025, reieşind din următoarele considerente*:

Conform art. 437 alin. (1), pct. (1^4) Cod de procedură penală al RM, „Pot fi atacate cu recurs: 1^4) sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.”

Conform art. 448 alin.(1) Cod de procedură penală al RM, „Judecînd recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs.

Alin. (2) aceeași norme indică că „Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.”

Potrivit art. 449 alin. (1), pct. (1), lit. a) Cod de procedură penală al RM, „Judecînd recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menţinînd hotărîrea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.”

Din materialele cauzei penale, Colegiul Penal constată că, judecata în instanța de fond s-a desfășurat pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, potrivit art. 364^1 Cod de procedură penală al RM și legalitatea sentinței atacate, este verificată sub aspectele de drept: dacă există erori procesuale și dacă măsura de pedeapsă este stabilită în limitele legii.

Colegiul reține că, cauza penală în prima instanță a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364[1] Cod procedură penală, în baza cererii semnate de inculpat, în prezența apărătorului său, acceptată prin încheierea protocolară a instanței de judecată din data de 02.10.2024.

Astfel, fiind audiat în ședința instanței de fond, inculpatul Catan Victor *****, fiind avertizat pentru darea mărturiilor false, conform art. 312 Cod penal al RM, a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, a acceptat examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] Cod procedură penală și nu a solicitat administrarea de probe noi.

Analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, Colegiul penal constată că, instanța de fond a îndeplinit strict cerinţele dispoziţiilor art. 364[1] alin. (1) Cod de procedură penală, opţiunea primei instanţe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de recurs nu este în drept a reţine o altă situaţie de fapt, decât cea reţinută în rechizitoriu şi de către prima instanţă.

Respectiv, la caz se constată că, instanţa de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele şi în mod obiectiv circumstanţele cauzei şi a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinenţei, concludenții, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăţia inculpatului Catan Victor ***** în baza art. 187 alin.(2), lit. e) Cod penal al RM, după indici calificativi – *jaf, adică sustragerea în mod deschis a bunurilor altei persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei.*

La caz, Colegiul penal reține că, potrivit rechizitoriului, Catan Victor ***** a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2), lit. f) Cod penal, conform indicilor calificativi – jaf, adică sustragerea în mod deschis a bunurilor altor persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătatea persoanei, cauzând daune în proporții considerabile.

Prin Legea nr. 136 din 06.06.2024, publicată în M.O. nr. 245-246 din 07.06.2024, în vigoare din 07.09.2024 (cu unele excepții), au fost operate modificări la Codul Penal privind noțiunea de proporții considerabile, precum și aprecierea și calificarea valorii bunurilor sustrase.

Prin urmare, potrivit art. 126 alin.(2) Cod penal al RM, „Se consideră proporții considerabile sau esențiale valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, poluate, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Conform Hotărâri Guvernului nr. 678 din 27.12.2019 privind aprobarea

cuantumului salariului lunar pe economie, prognozat pentru anul 2024, acesta constituie suma de 7953 lei MD.

Art. 10 alin.(1) Cod penal al RM, stipulează că, „Legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situaţia persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale."

În cazul dat, ținând cont de cele enunțate mai sus, instanța de recurs notează că, prejudiciul cauzat părții vătămată Vacarenco Igor este în mărime de 3034 lei, prin urmare prejudiciul cauzat nu depășesc pragul Legal de 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei – 13.07.2020, pentru a constitui un prejudiciu considerabil.

Așa dar, la data adoptării prezentei sentinței, calificativul „cu cauzare de daune considerabile" nu s-a mai confirmat, acesta corect a fost exclus inculpatului Catan Victor *****, din actul de învinuire, prin urmare acțiunile inculpatului, întemeiat au fost reîncadrate, din art. 187 alin.(2), lit. f) Cod penal al RM în art. 187 alin.(2), lit. e) Cod penal al RM.

Totodată, instanța de recurs ține să remarce că, fapta imputată prin rechizitoriu lui Catan Victor ***** cuprind elementele infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2), lit. e) Cod penal al RM, or, faptul invocat de partea apărării precum că, în cazul dat instanța de judecată a depășit limitele judecării cauzei și a agravat situația inculpatului, este declarativă și formală.

Așa dar, potrivit art. 325 Cod de procedură penală al RM „(1) Judecarea cauzei în primă instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

(2) Modificarea învinuirii în instanţa de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului şi nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situaţiei inculpatului se admite numai în cazurile şi în condiţiile prevăzute de prezentul cod."

Tot aici se menționează că, învinuirea se consideră mai gravă când în învinuire se introduc fapte şi episoade adăugătoare, care nu au fost puse la baza învinuirii inculpatului inițial, semne calificative care majorează volumul învinuirii, deși nu modifică estimația juridică a celor săvârșite. Drept învinuire care esențial, după circumstanțele reale, diferă de cea de la început urmează de considerat orice altă modificare a învinuirii (imputarea altor acțiuni în locul celor imputate anterior, imputarea infracţiunii care diferă de cea imputată după obiectul atentat, caracterul faptei şi acțiunii), care afectează dreptul inculpatului la apărare.

La caz, Colegiul penal reține că, lui Catan Victor ***** nu i se agravează situația, așa cum consideră partea apărării, deoarece inculpatul a fost învinuit de aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătate față de Vacarenco Igor,

totodată cauzându-i victimei un prejudiciu material considerabil, iar instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, a exclus calificativul „cu cauzare de daune considerabile”, dar a menținut calificativul - aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătate.

Astfel, în consecință, fapta de care se face vinovat inculpatul Catan Victor *****, nu poate fi calificată în baza art. 187 alin.(1) Cod penal al RM, or, acesta a aplicat părții vătămate violență nepericuloasă pentru viața și sănătate, calificativul care este prevăzut doar la alin.(2) al art.187 Cod penal al RM.

De continuare, la capitolul individualizării pedepsei, Colegiul Penal reiterează că, conform art.7 alin.(1) Cod penal al RM, „La aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.”

În accepțiunea art.61 alin.(1)-(2) Cod penal al RM, „(1) Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.”

Colegiul Penal remarcă că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Conform art.75 alin.(1)-(2) Cod penal al RM, „(1) Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. (2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.”

La stabilirea pedepsei și mărimea acesteia urmează a ține cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatei și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

Astfel, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de recurs ține cont de prevederile art.7, art.61, art.75-79 Cod penal al RM și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatei.

Colegiul Penal menționează că, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii atât de către condamnat, precum și de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

La caz, Colegiul Penal reține că, sancţiunea art. 187 alin. (2) Cod penal al RM prevede pedeapsa sub formă de *închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unităţi convenţionale.*

Conform art.16 alin.(4) Cod penal al RM, infracțiunea săvârșită de către Catan Victor *****, se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

Din textul sentinței contestate se relevă că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de fond a ținut cont de faptul că, în privința inculpatului s-a

identificat circumstanța atenuantă conform art. 76 Cod penal al RM – comiterea infracțiunii în timpul minoratului, iar careva circumstanțe agravante conform art. 77 Cod penal, nu a fost stabilit de către instanța de judecată.

Nu poate fi reținută în calitate de circumstanță atenuantă - recunoașterea vinei de către inculpat, or, recunoaşterea vinovăţiei atrage incidenţa procedurii simplificate în temeiul art.364[1] Cod de procedură penală al RM, și nu poate valorifica ca o circumstanţă atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod Penal al RM, deoarece ar însemna că, aceleiaşi situaţii de drept să i se acorde o dublă valenţă juridică.

Totodată, potrivit art. 79 alin.(1) Cod penal al RM „Ținând cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. *Minoratul persoanei care a săvârşit infracţiunea se consideră circumstanţă excepţională*. Săvârșirea infracţiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanţa de judecată drept circumstanţă excepţională.”

În plus, instanța de judecată la pronunțarea sentinței, a luat în consideraţie personalitatea inculpatului, care a recunoscut vina, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, anterior a fost condamnat pentru infracțiune similară, antecedentul penal nefiind stins.

Or, în acest sens, se reține că, din informația prezentată de acuzatorul de stat, reiese că, Catan Victor a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 03.02.2022 în baza art. 187 alin. (2) lit. f), 187 alin. (2) lit. d), 187 alin. (2) lit. d), 84 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsa definitivă - închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26.09.2022 Catan Victor ***** a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. f), 187 alin. (2) lit. f), 187 alin. (2) lit. f), 84 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa definitivă - închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în conformitate cu art. 90/1 Cod penal, se suspendă parțial executarea pedepsei aplicate de 2 ani 6 luni din pedeapsă în penitenciar, iar restul 2 ani 6 luni se suspendă pe un termen de probațiune de 4 ani.

Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 27.06.2022, Catan Victor ***** a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. f), 187 alin. (2) lit. f), 84 alin. (1) Cod Penal stabilindu-i pedeapsa definitivă - închisoare pe un termen de 1 an 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11.04.2022, Catan Victor ***** a fost condamnat în baza art. 187 alin.(2) lit. f), 187 alin. (1), 84 alin. (1) Cod Penal stabilindu-i pedeapsa definitivă - închisoare pe un termen de 3 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 70 alin.(3) Cod penal al RM „La stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvîrşirii infracţiunii, nu a atins vîrsta de 18 ani, termenul închisorii se stabileşte din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracţiunea săvîrşită, reduse la jumătate."

Iar conform art. 80^1 alin.(1) Cod penal al RM „În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de *reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă* prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare."

Prin urmare, Colegiul Penal constată că instanța de fond a aplicat inculpatului Catan Victor *****, pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 187 alin.(2), lit. e) Cod penal al RM, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, or, anume *pedeapsă cu închisoare*, este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social al faptelor comise de inculpat, cât și personalităţii acestuia.

Din considerentele nominalizate, instanţa de recurs apreciază că pedeapsa stabilită şi individualizată de către instanţa de fond, răspunde atât principiului proporţionalităţii, cât şi scopului pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal al RM, restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane, fiind în limitele prevăzute la sancţiunea normei penale în baza căreia Catan Victor ***** a fost condamnat, prin urmare decizia contestată în această parte cuprinde motivele pe care se întemeiază soluţia.

În cele din urmă, Colegiul Penal ajunge la concluzie că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea şi reeducarea inculpatului Catan Victor *****, v-a fi pe deplin atins, doar prin menţinerea pedepsei sub formă de închisoare de 2 ani, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Astfel, de către Colegiul Penal nu au fost stabilite careva circumstanțe pertinente în baza cărora să fie dispusă aplicarea unei pedepse mai blânde față de inculpat, în contextul în care, este cert că, inculpatul Catan Victor *****, anterior a mai comis infracțiune similară, pentru care a fost condamnat, însă nu a făcut concluzii de rigoare și din nou a săvîrșit fapte infarcționale.

În acest context, instanţa de fond a luat în consideraţie toate circumstanţele

cauzei, *personalitatea inculpatului*, dar şi *gravitatea infracţiunilor săvârşite* şi valenţa relaţiilor sociale prejudiciate şi a ajuns la soluţia justificat de numire inculpatului Catan Victor ***** a unei pedepse în formă de închisoare pe un termen de 2 ani, fără amendă.

Colegiul Penal reține că la caz, nu sunt aplicabile prevederile art. 60 alin.(1) Cod penal al RM în privința inculpatului Catan Victor *****, dat fiind faptul că acesta nu întrunește condițiile de liberare de răspundere penală.

Reieșind din considerentele expuse, Colegiul Penal consideră că, recursul declarat de avocatul Nemerenco Dumitru în numele inculpatului Catan Victor *****, este nefondat și poartă un caracter pur declarativ, motiv pentru care urmează a fi respins.

În conformitate cu art. 449 alin.(1) pct.1) lit. a), art. 417 - 418 din Cod de procedură penală, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de avocatul Nemerenco Dumitru în numele inculpatului Catan Victor *****, și menține fără modificări sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 ianuarie 2025, pronunțată în privința lui Catan Victor *****.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător **Ion Bulhac**

Judecători: **Marcel Popescu**

Svetlana Vîșcu